

РЕШЕНИЕ

№ 1459

гр. София, 22.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря БИСТРА П. ТОДОРОВА
като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20211110207938 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Инициирано е по жалба на П. ЕВГ. СТ. от гр.София, бул. *****,
ет. 1, офис № 4, срещу Наказателно постановление № 19 – 4332 –
010072/30.05.2019 г., издадено от ВПД Началник сектор към СДВР, отдел
„Пътна Полиция“ - СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл. 53 от
ЗАНН, чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП са наложени административни наказания:
„глоба“ в размер на 300,00 (триста) лева и „лишаване от право да управлява
МПС“ за срок от 6 (шест) месеца за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

С жалбата се отправя искане към съда за отмяна на атакуваното наказателно постановление, като неправилно и незаконосъобразно. Релевират се доводи, че процесното моторно превозно средство, собственост на и управлявано от жалбоподателя П. ЕВГ. СТ., към датата на извършване на твърдяното нарушение – 16.10.2018 г. е било с регистрационни табели и валидно сключена ЗЗ „ГО“, без да е налице уведомяване за служебната му deregистрация. Сочи се, че в случая липсва субективният елемент на нарушението, като незнанието на част от обективните елементи на състава на нарушението, в случая – прекратяване на регистрацията по служебен път, налага извод за липса на виновно поведение, като жалбоподателят е действал

при условията на фактическа грешка по смисъла на чл.14 НК, вр. чл.11 ЗАНН.

В проведеното по делото съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. По делото са депозиран писмени бележки от процесуален представител на жалбоподателя – адв.***** – САК, в които се релевира искане за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител в проведеното съдебно заседание и не изразява становище по основателността на жалбата.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 16.10.2018 г. в гр.София, по бул.“*****” с посока на движение от бул.“Пенчо Славейков” към ул.“Бяла черква”, жалбоподателят П. ЕВГ. СТ. управлявал лек автомобил марка „Хонда“, модел „Сивик“ с рег. № *****. Около 14:20 часа на същата дата, П.С. бил спрян за извършване на полицейска проверка от свидетеля КР. ИВ. ДЖ. и колегата му – Е***** – младши автоконтрольори в СДВР – ОПП.

В хода на проверката бил установен водачът на лекия автомобил П. ЕВГ. СТ., като след извършена справка в ОДЧ се установило, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП.

За така констатираното нарушение св. КР. ИВ. ДЖ. съставил срещу водача на автомобила П. ЕВГ. СТ. АУАН № 941776/16.10.2018 г. за извършено нарушение по чл. 143, ал. 15 и чл. 145, ал. 2 от ЗДвП. Актът бил предявен на нарушителя, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражение.

Възражение срещу акта не е подадено и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН против жалбоподателя, в СРП била образувана пр. пр. № 55345/2018 г. по описа на СРП. С постановление на СРП от 13.05.2019 г. е постановен отказ за образуване на досъдебно производство и изпращане на препис от постановлението на началника на ОПП-СДВР за ангажиране на административно-наказателната отговорност на

водача П. ЕВГ. СТ..

Въз основа на така съставения АУАН и след постановления на 13.05.2019 г. от прокурор при СРП отказ да образува досъдебно производство за престъпление по чл. 345, ал. 2 от НК, било издадено и обжалваното наказателно постановление № 19 – 4332 – 010072/30.05.2019 г. Със същото жалбоподателят П. ЕВГ. СТ. е санкциониран за нарушение на разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, като на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП му е наложена „глоба“ в размер на 300,00 (триста) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 (шест) месеца.

Препис от наказателното постановление било връчено срещу подпис на жалбоподателя на 20.05.2021 г.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН– АУАН № 941776/16.10.2018 г., Заповед № 8121 К–9034/02.05.2019 г. на министър на вътрешните работи, Заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на министър на вътрешните работи, постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 13.05.2019 г. по пр. преписка № 55345/2018 г. по описа на СРП.

Така установената фактическа обстановка не се оспорва от жалбоподателя. Същият твърди, че е управлявал лекия автомобил, като не е знаел, че същият е служебно deregистриран.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу административно – наказателен акт, който подлежи на въззивен съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления, районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че

съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, съгласно разпоредбите на чл. 189, ал. 1 и ал. 12 от ЗДвП и приложените към материалите на делото Заповед № 8121 К–9034/02.05.2019 г. на министър на вътрешните работи и Заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на министър на вътрешните работи. Спазени са давностните срокове по смисъла на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Налице е редовна процедура по връчване на АУАН и НП на жалбоподателя.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, които ограничават правото на защита на нарушителя. В съставения АУАН и в издаденото НП описаната фактическа обстановка е непълна, като не е посочено на коя дата служебно е била прекратена регистрацията на лек автомобил марка „Хонда“, модел „Сивик“ с рег.№ *****.

Автомобилът марка „Хонда“, модел „Сивик“ с рег. № ***** е бил с поставени регистрационни табели към момента на извършване на проверката, като в настоящото съдебно производство не бяха събрани каквито и да било доказателства, от които да се релевира обоснован извод, че водачът на лекия автомобил е знаел, че същият е със служебно прекратена регистрация. Доколкото липсват данни за служебната дерегистрация да е издаден какъвто и да е административен акт, който да е връчен някому, нито дори да е уведомен регистрирания или предстоящия собственик, или да са били иззети свидетелството за регистрация, или снети регистрационните табели, не може да се вмени в чиято и да е вина, управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

Ето защо, съдът приема, че в конкретиката на казуса, макар да са налице обективните признаци, липсва субективна съставомерност на деянието като административно нарушение по чл. 140 от ЗДвП.

В настоящия случай, доколкото се касае за формално нарушение, т. е. такова лишено от общественоопасни последици, по дефиниция вината е възможна само под формата на умисъл. Незнанието на част от обективните елементи на състава на нарушението обаче, а именно – прекратяването на регистрацията по служебен път, налага извод за липса на виновно поведение, доколкото нарушителят е действал в условията на фактическа грешка по

смисъла на чл. 14 НК вр. чл. 11 ЗАНН, която всякога изключва умисъла. По делото няма доказателства и такива не са ангажирани от наказващия орган, извършената дерегистрация да е била съобщена на собственика, при което не може да се твърди и че същата е известна на лицето.

Съгласно чл. 6 ЗАНН административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. В случая не се установи управлението на МПС с прекратена регистрация да е осъществено от жалбоподателя виновно. Следователно, вмененото нарушение е несъставомерно от субективна страна, поради липса на умисъл у жалбоподателя. При това положение, като е ангажирал отговорността на жалбоподателя на основание разпоредбата на чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, наказващият орган го е санкционирал за несъставомерно от субективна страна деяние.

Горното е основание за отмяна на обжалвания санкционен акт, като неправилен и незаконосъобразно издаден, ведно с произтичащите от това законни последици.

Доколкото в производството от страна на жалбоподателя не са претендирани разноси, такива и не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 19 – 4332 – 010072/30.05.2019 г., издадено от ВПД Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна Полиция“ - СДВР, с което на П. ЕВГ. СТ. на основание чл. 53 от ЗАНН, чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП са наложени административни наказания: „глоба“ в размер на 300,00 (триста) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 (шест) месеца за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за

изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____